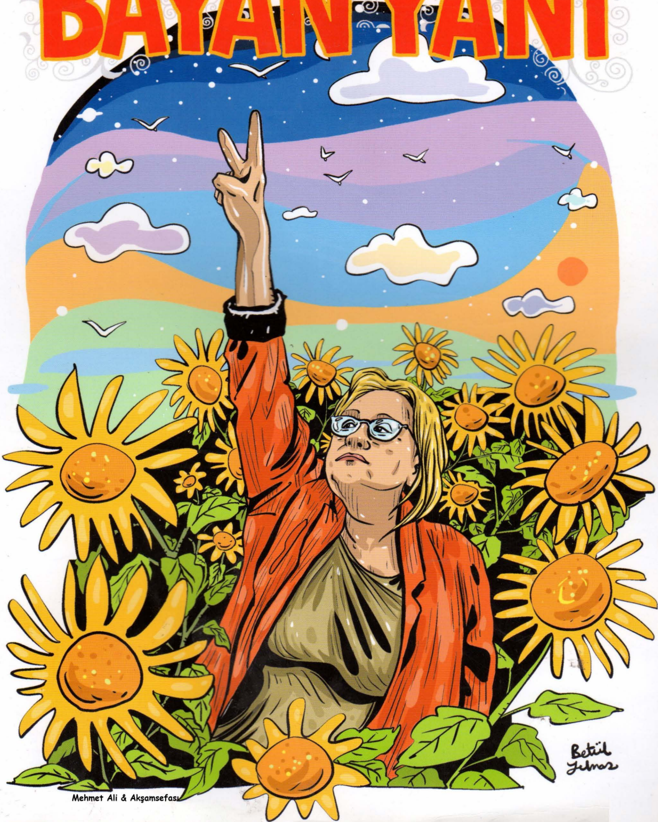
Harakiri

2022-02-40 TL.
116-121
Cilt 20

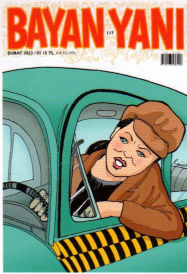
BAYAN YANI

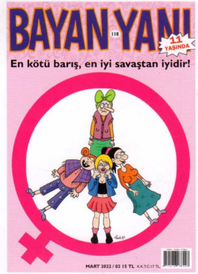

Mehmet Ali & Akşamsefası

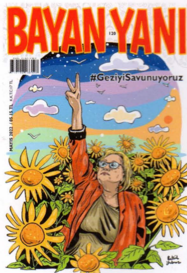
Harakiri

ISSN 2146-2798

BAYAN YANI

118

11 YAŞINDA

En kötü barış, en iyi savaştan iyidir!

ISSN 2146-1384

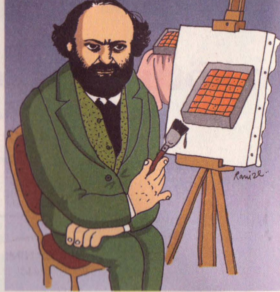
Mehmet Ali & Akşamsefası

MART 2022 / 03 15 TL K.K.T.C:17 TL.

BAYAN YANI AK-TÜEL

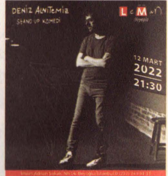

Boş *bir baklavanın önünde durmak çok güzel ve bir o kadar da* **korkunç...**
PAUL CEZANNE

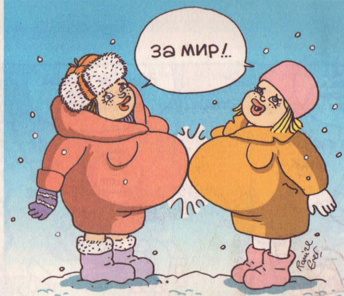

2022 Yılının ilk ayında 28 kadın şüpheli bir şekilde hayatını kaybetmiş. İlk sırada yüksekten düşerek(?) ölmek var.

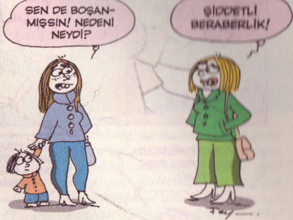

Bir televizyon programında AKP Grup Başkan Vekili M.Emin Akbaşoğlu, Fransa'da %6 enflasyonun fiyatları 6 kat arttırdığını bir çırpıda hesapladı.

Pandemide kadına şiddet ve boşanmalar %300 arttı.

Cinayet işleyenlerin bile komik cezalar aldığı günümüzde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşe Yanık'tan müjde; "Israrlı takiple insanların hayatını cehenneme çevirenlere en ağır cezalar verilecek."

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşe Yanık, "kadın cinayetlerinin analizine baktığımızda öldürülen kadınların %92'sinin koruma talebi bile yok."

BEŞ YIL OLDU ŞERİFE ABLA... FIRK! BEŞ YILIM GEÇTİ ONUNLA... FIRK! SONRA BİR GÜN ANİDEN TERKETTİ BENİ! HİÇBİR ŞEY DEMEDEN... FIRK!
FIRK... FIRK... FIRK... FIRK...
OLUYO BE YAVRUM BAZAN ÖYLE... İNSANIZ İŞTE!.

N'OLUYO BURDA BÖYLE FIRK FIRK FIRK!.
HAYATTAN HİÇ TAT ALAMIYORUM... YEMEK... FIRK! UYUMAK... ÇALIŞMAK... HİÇBİR ŞEY İSTEMİYORUM...FIRK!
FIRK... FIRK...
ŞŞŞ... SEVGİLİSİNDEN AYRILMIŞ!.

HEE ÖYLE DİYON! AYRILMIŞ... TAMAM... UNUTUCAN O ZAMAN!
UNUTAMIYORUUM... BEŞ AYDIR TERAPİYE GİDİYORUM... FIRK! UNUTAMIYORUM!
FIRK... FIRK...
YAŞAMAK İSTEMİYORUUM! FIRK! FIRK! FIRK!

AAY YETER FIRK FIRK FIRK! GİTTİYSE KULAĞIN DÜŞMEDİ YA!. KÜPEN DÜŞTÜ... SANA KÜPE Mİ YOK! ARTİZ GİBİ KIZSIN!
!........
VALLA ŞU AN Bİ AYDINLANMA YAŞADIM!.
AL SANA MİS GİBİ TERAPİ!.

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu
Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

"Yarının Sürdürülebilirliği İçin Bugünden Toplumsal Cinsiyet Eşitliği"

Mart yazısını yazmaya başladığım saatlerde Rusya elini kolunu sallayarak Ukrayna'ya saldırdı, egemen bir devletin topraklarını işgal etti. Bu devirde hala her zamanki iki yüzlülüğü ile oturduğu yerden ahkam kesen uluslararası toplum saldırıyı bir savaş oyununun içindeymiş gibi izliyor. Bize gelince yorum bile yapmak içimden gelmiyor. Korkunç bir maçoluk ve ahlaksızlıkla Ukraynalı kadın asker paylaşımlarını düşününce sadece midem bulanıyor.

Bu yıl 8 Mart savaşın gölgesinde geldi. Öyle bir coğrafyadayız ki, risk ve acı bitmiyor. 21. Yüzyıl felaketler yüzyılı olacağını her fırsatta gösteriyor. Çatışmalar bitse de iklim krizi eşikte bekliyor. Bu yıl 8 Mart için Birleşmiş Milletler bir tema belirledi; ***"yarının sürdürülebilirliği için bugünden toplumsal cinsiyet eşitliği".*** İklim değişikliği ve sürdürülebilirlik konularının çevremiz, ekonomik ve sosyal kalkınmamız üzerinde ciddi ve kalıcı etkileri ile karşı karşıyayız. Çevre ve iklim değişiminin neden olduğu sorunlar karşısında savunmasız ve marjinalleşen gruplar arasında olanlar, en derin etkileri yaşıyorlar. Kadınlar bu açıdan en başta gelenler. Kadınlar dünyadaki yoksulların çoğunluğunu oluşturdukları ve iklim değişikliğinin en çok tehdit ettiği doğal kaynaklara daha fazla bağımlı oldukları için, iklim değişikliğinin tüm olumsuz etkilerine karşı erkeklerden daha savunmasızlar.

Bu nedenle, iklim ve cinsiyet arasındaki bağlantı sadece belirsiz bir dipnot değil. Kadınlar bütün doğal afetlerden daha fazla etkileniyorlar. Ayrıca hem yerel hem de uluslararası düzeyde çevre konusunda karar alma süreçlerine de daha az dahil olabiliyorlar. Ancak, bu durum iki yönlüdür; iklim değişikliği cinsiyet eşitsizliğini daha da kötüleştirmekle kalmaz, ataerkil cinsiyet rollerinin belirlediği eşitsizlkikler, iklim değişikliğinin nedenlerinin başında gelir. Basitçe söylemek gerekirse, çevreyi önemsemek *"kız gibi/feminen"* görülür. Çeşitli araştırmalar, hem erkeklerin hem de kadınların çevre dostu olmayı kadınsı bir nitelik olarak düşündüklerini gösteriyor. Örneğin, ekolojik çamaşır deterjanı satın almaktan plastik poşet kullanmayı reddetmeye kadar her şey, kendimizi ve başkalarını daha kadınsı görmemizden kaynaklanabiliyor. Bu ilk bakışta zararsız gibi gelse de, böyle klişelerin erkeklere erkekliklerinin tehdit altında olduğunu hissettirdiğinde, çevre yanlısı hareket etmekten caydırabileceğini gösteriyor. Araştırmalar bunu fazlası ile ortaya koyuyor. Bu kapsamda kadınların, kısmen daha az araba kullanmaları ve daha az et yemeleri nedeniyle ortalama olarak daha düşük karbon ayak izleri var. Instagram gibi sosyal medya araçları bunu her an gözümüze sokuyor. *Gerçek bir erkek* etle beslenir, büyük bir dizel araba kullanır, kadınlar yoga yapar, bedenlerinin ince kalması için salata yer. Hiper maço çevre karşıtları uç örnekleri ile dünyanın her yerindeler. Ve üstelik bu sadece insanların alışveriş alışkanlıkları ile ilgili olmayan, nedenleri derinde eşitsizliklerin bir sonucu bütün bunlar. Burada uzun uzadıya anlatmanın da bazen hepimizi yorduğunu biliyorum.

Mehmet Ali & Akşamsefası

"Gerçek bir *erkek* etle beslenir, büyük bir dizel araba kullanır, kadınlar yoga yapar, bedenlerinin ince kalması için salata yer. Hiper maço çevre karşıtları uç örnekleri ile dünyanın her yerindeler."

Ataerkillikle yaşananların çevreye zarar vermemesi düşünülebilir mi? Öyleyse uzatmadan tekrarlayayım, kadınlar genel olarak çevre düzenlemelerini daha çok destekliyorlar ve iklim değişikliği ile ilgili kaygılılar. Çünkü iklim değişikliği nedeniyle var olan eşitsizlikleri taşımak zorunda olanların % 80'i de kadınlar.

Aynı zamanda, kadınlar ve kız çocuklar arasından, iklim değişimine uyum ve bunun etkilerini hafifletmek için etkili ve güçlü liderler çıktığını da biliyoruz. Greta'yı hatırlatmama gerek bile yok. Kadınlar giderek çok daha fazla dünyanın dört bir yanındaki sürdürülebilirlik girişimlerine dahil oluyorlar. Böylece katılımları ve liderlikleri daha etkili iklim eylemleri ile sonuçlanıyor. Bu noktada, cinsiyet eşitliği; kadınların ve kız çocukların iklim değişikliği ve sürdürülebilirlikle ilgili karar alma süreçlerine katılma gücüne ulaşmalarını sağlamak için esas. Birleşmiş Milletler 2022 yılı 8 Mart temasını açıklarken şöyle diyor; ***"toplumsal cinsiyet eşitliği olmadan, sürdürülebilir ve eşit bir gelecek, ulaşamayacağımız bir hedef olmaya devam edecek.*** Oysa cinsiyetlerin eşit olduğu bir dünya kadınlar sayesinde uzak değil. Önyargıların, klişelerin ve ayrımcılığın olmadığı bir dünya. Çeşitli, eşitlikçi ve kapsayıcı bir dünya. Farklılığın değer verildiği ve kutlandığı bir dünya. Kadınların eşitliğini sağlamak için yeterince zaman geçti. Kadınlar çoktan harekete geçmeye hazırlar…

Kaynak:

https://www.unwomen.org/en/news-stories/announcement/2021/12/international-womens-day-2022-gender-equality-today-for-a-sustainable-tomorrow?gclid=EAIaIQobChMI1N3AvvOY9gIViYXVCh1pnwt5EAAYASAAEgJ R D BwE

DİKKAT KÖPEK VAR!

Berna Pak

Oğlanın sınıfının yarısı korona olunca yine uzaktan eğitime geçtiler. Ben yine Hafize ana'ya bağladım kendimi.

Elimde zil Hafize ana neşesine asla erişemeyen enerjisizliğim, dudaklarımın kenarlarındaki oklar aşağı doğru uzamış, sonsuzu gösteriyor.

Gün; yemek, temizlik, ev toparlama, çocuk azarlama, kocaya sövme rutinleri arasında gelip geçiyor.

Hayattan beklentimin artık sadece temiz ve derli toplu bir ev düzeyine düşmesiyle, yaşlanma seviyemin artışı aynı denklem düzleminde hızla ilerliyor. Ve fakat evdekilerin hiiiç öyle dertleri yok. Ben evde Joe Dalton gibi sinir krizleri geçirirken, beyim kişisiyle oğlum kişisi bu durumdan zerre etkilenmiyor, rahatlık seviyeleri neredeyse çekirdek çitleyip ağızlarındaki çekirdek çöpünü en ileriye tükürme raddesinde. Yıkanmış temiz çamaşırların olduğu makinenin kapağını açıp kirli tıkıştıran insanlardan söz ediyorum. Temiz bulaşık makinesinin temizliğini fark edemeyecek kadar temizlik nedir bilmeyen, kirli çatalları içine koyanlar aynı kişiler. Neticede ne oluyor "bırak, bırak ben yaparım" insanı çıkıyor benim içimden.

Bütün bunlar yetmezmiş gibi oğlanın ergenlik yaşına ulaşması (ki bilirsiniz ergen erkekler temizlik ve oda toplama konusunda olabildiğince başarısızdırlar) sonucunda, evde sevip mıncıklayacak sevimli bir şey arayışında olan ben, bir köpek sahiplendim. Kaşındım yani...

Oğlum adını "Şaka" koydu. Ve köpekle olan tüm irtibatını böylece kesti. Sadece sevip azıcık oynuyor.

Beyim kişisi zaten evde köpek olmaz diyerek köpek bakımından kendini sıyırdı, sadece sevip azıcık oynuyor.

Ben seviyorum, oynuyorum, temizliyorum, veterinere götürüyorum, tuvalet eğitimi için günde bilmem kaç kez gezdiriyorum.

Hayvanın tüm bakımı bende. Neden? Çünkü ben istedim. Aferin bana, bravo bana...

Tabi her köpek sahibi, köpeğinin sakin, uslu, akıllı olmasını ister. Bizim Şaka ise tam bir minik şeytan çıktı.

Daha geldiği ilk haftadan kolumu sakatladı. Çünkü kendisi çişi eve yapmayı tercih etmediği için dışarıya ne bulurum da neyi mideye indiririm motivasyonuyla çıkıyor. Dışarısı demek açık büfe yemek demek onun için. Tabi yanlış anlaşılma olmasın. Yemek derken herrrrrşeyi kastediyorum. Çakmak, pet şişe kapağı, torba ve her türlü hayvan kakası, özellikle kedilerinki çünkü kediler eminim yemek konusunda daha hassas ve seçici oldukları için dışkıları da daha lezzetli olabilir.

Bir de bizim sokakta aşırı hayvansever teyzeler var. Sabahtan başlıyorlar her tarafa kuru kedi maması serpiştirmeye. Bizimki PacMan gibi hepsini toplaya toplaya geziyor.

Şaka bize ilk geldiğinde hayalimde onunla sakin sakin yürüyüşler, sahilde tasmasını salıp koşmasını izlemek, o esnada kitabımı okurken kahvemi yudumlamak gibi hayallerim varken tasmayı ilk taktığımda tasmasını yemeye çalışmasını tebessümle izleyip alışacak daha çok bebek dememin üzerinden 6 ay geçti...Zerre ilerleme kaydetmedik sanırım.

Tasmayı geçirmeyi başarıp yürüyüşe çıktığımızda kendimi su kayağı yapıyor gibi hissediyorum. Önümde son hız koşturan köpek arkasında dur kızım, yavaş kızım, çekiştirme kızım diye uçan ben. Tabi bulduğu her şeyi ağzına atan kızım geçen gün kedinin ağzındaki sucuklu tostu bile kapmayı başardı. Öyle bir gözü dönmüşlük, öyle bir hız. Kedi yüzüne yüzüne pati patlatmasına rağmen bizimki yemek uğruna her şeyi kabullenmiş, ölmek var dönmek yok kıvamında. Valla bir yerde saygı duyuyor insan. Diyorsun ki peki kızım yapacak bir şey yok. Hızlı yaşar, genç ölürsün ama keyfinle yaşarsın. Ne yapayım çaresizlik...

Bu arada bizimki, mide açlığı yanında aşırı sevgi açlığı da olan bir tip. Tüm insanların, tüm gelen geçenin üzerine atlıyor.

Olamaz böyle bir şekil sev beni yavşaklığı.

Ağlayarak tepinerek gerçek bir drama queen olarak yoldan geçen herkese "ah ah bu minik de illa beni sevin diyor işte hay allah, üstünüzü de çamur etti haylaz.." gibi muhabbetler koymama sebep oluyor ki ben dünyanın en asosyal, hiç kimseye merhaba bile demek istemeyen insanıyım.

Oğlan küçükken annelerle girmek zorunda kaldığım muhabbete sıfırdan tekrar başladım.

Parkta diğer köpek sahipleriyle gereksiz sosyalleşme.

-Çişe alıştı mı ?

Hay allah alışmadı mı?

Sık sık çıkartman lazım yoksa yapar. Mişa hemen alışmıştı. Hiç üzmedi bizi.

Ne mama veriyorsun sen buna? gibi türlü evcil hayvan sahibi darlamasına maruz kalıyorum elbette.

Bu arada bizim Şaka kendini yerden yere atıyor, aman yarappim gören evde karanlık odaya kapatıp aç susuz sevgisiz bırakıyorum sanır.

Geceleri benden önce benim yastığımda horlamaya başlıyor bu be!

Bütün terliklerimi yediği için evde böbrek hastası olmak üzereyim.

Kesinlikle köpek eğitiminden zerre anlamadığım için gayet tepemde büyütüyorum minik mısır patlağı kokulumu.

Varlığına binlerce teşekkür ediyorum her gözlerine baktığımda. Böyle de analık gibi bir şey gerçekten evcil hayvan sahibi olmak.

> „Arkadaşımda kalmak istediğimi söylediğimde o bizde kalsın diyen babam gibi. Benzer işler, benzer kişiler. Ama ben boğuluyorum evde.. Hah işte bu miniş köpek hayatıma girdi. Evde çizgi film var gibi. Öyle neşelendi ki hayat."

Taşrada yaşadığınızda hayat kültürel açıdan çok kısırdır...

Sadece avm içi, evin odası büyüklüğünde birkaç salonu olan sinemalar, filmde oynayan herkesin kafasının üst üste konduğu afişlerle seyirci çekmeye çalıştığı, alttan çalan neşeli, muzip müzikleriyle ve o müzik yüzünden konuşulanlardan zerre anlamadığınız, sürekli yanınızdakine "ne dedi, ne dedi?" diye sorduğunuz Türk filmleri ve çocuk doldurma maksatlı köstebek ailesi, minnoşlar, tontişler vs gibi çizgi filmlerle dolar.

Pandemi öncesi onlara bile gidiyordum.

Oğlumun da o çizgi filmlere aşırı alerjisi olduğundan gitmek istemezdi de zorla onu sokmaya çalışırdım.

Nasıl bir sinema açlığı düşünün yani.

Tiyatrodan hele hiç bahsetmemeyim.Yine bir seferinde şehre kumpanya gelmiş diye elimde tuzluk koştura koştura gittiğim oyunda 3 saat boyunca bir kadının tiz sesiyle kocasıyla kavga edişini seyrederken kurdeşenler dökmüş, çıkışta kendime küfredip yeminler etmiştim bir daha gideni diye. Çok içten dilemişim ki yıllar boyu tiyatro gelmedi buralara.

Kocam kişisi ise bıraksan yıllarca evden çıkmaz bir insan. Pandemisever...

Dev televizyon alıp tüm platformlara üye olunca "otur evde izle işte, ne şahane ne konforlu" diye mutluluğundan koridorlarda sekiyordu. Arkadaşımda kalmak istediğimi söylediğimde o bizde kalsın diyen babam gibi. Benzer işler, benzer kişiler.

Ama ben boğuluyorum evde..

Hah işte bu miniş köpek hayatıma girdi.

Evde çizgi film var gibi. Öyle neşelendi ki hayat.

Temizlik kısmına hiç girmeyeyim tabi. Evdeki temizlik sevmeyenler derneğine sağlam bir üye daha katılmış oldu.

Elimde paspas, sürekli çiş siliyorum koridorda. Hafize Ana forever...

Yazan:
EZGİ AKSOY

AY IŞIĞINDA KADINLAR

Çizen:
BETÜL YILMAZ

8 MART

1977'de Birleşmiş Milletlerin tanımasıyla yaygın bir şekilde kutlanmaya başlayan Kadınlar Gününün tarihçesi yüz altmış küsür yıl önceye dayanıyor. Her şey bir yangınla başladı, sonra kadınların kalbinde bir kıvılcıma dönüştü. Çünkü kadınlar emeklerinin karşılığını istiyor, eşit haklar talep ediyorlardı. Hem de aşkla, çiçekle, dansla. Ay ışığının altında. İleriyi görmeden. Umutla… İşte 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününün dünü, bugünü…

Endüstri devrimi 18. Yüzyılın ortalarında İngiltere'de başladı. 19. Yüzyılda oradan Avrupa'ya ve ABD'ye yayıldı. Makine gücüyle harlanan devrim, temelde işçi gücüne dayanıyordu. Ücretler son derece düşük, işçi hayatları hayli önemsizdi. Ama gelecek sanayideydi. Kadınlar da ev hizmetlerinden fabrikalara kaymak zorunda kalmıştı.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

İngiltere ve ABD başta olmak üzere, kadınların en çok çalıştığı sektör, tekstil sektörü idi. Çalışma koşulları dayanılacak gibi değildi. Ücretler erkek işçilerden de düşüktü, izin ise neredeyse yok gibiydi. İşçi kadınlar yorgun, bıkkın ve hayli öfkeliydi. Fabrikalar, arı kovanı gibi uğulduyordu.

İlk gösteriler 1857'de New York'ta patlak verdi. 40 bin kadın işçi, fabrikalardan çıkıp yürüyüşe geçtiler. Çalışma saatlerinin günde 18 saatten 10 saate indirilmesini talep ediyorlardı.

Kadınların yürüyüşü, polis barikatı ile buluşuncaya kadar sürdü. Polis müdahalesi şiddetli olmuştu.

NE YAPALIM MR. WILLIAM?

POLICE

YEMİŞ SIÇMAMIŞ GÖBEĞİ!

Bazı fabrikalarda fabrika sahipleri kadın işçiler yürüyüşe katılmasınlar diye kadınları içeriye kilitlemek gibi dahiyane bir fikir bulmuşlardı. O sırada söz konusu fabrikalardan birinde bir yangın çıktı. Fabrika önünde polis barikatları, kilitli kapılar ardında işçi kadınlar vardı; kaçamadılar. 120 kadın yangında hayatını kaybetti.

BU ZULÜM BİTENE KADAR DURMAYACAĞIZ! HAKLARIMIZI ALINCAYA KADAR DURMAYACAĞIZ! YOKSA BU 120 KADIN MEZARINDA RAHAT UYUMAYACAK!

Yangında ölen 120 kadının cenazesine 10 binden fazla insan katıldı. Artık dünyada hiçbir şey eskisi gibi olmayacak, 8 Mart tarihi dünyanın emel defterine kalın harflerle yazılacaktı.

28 Şubat 1909'da Amerikan Sosyalist Partisinin desteğiyle New York'ta bir yürüyüş düzenlendi. Kadınlar hala daha kısa çalışma saatleri ve daha sağlıklı çalışma koşulları talep ediyorlardı. Bu yürüyüş, 1910'dan sonra Avrupa'da yüz binlerce kadının katılımı ve sosyalist partilerin desteği ile milyonlarca kadının hak aradığı bir dizi yürüyüşü tetikledi.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

Ekim Devrimi sırasında Saint Petersburg'da (o zamanki adıyla Petrograd'da) tekstil işçisi kadınlar, 8 Mart 1917'de I. Dünya Savaşı'nın ve çarlık düzeninin bitmesi için bir dizi gösteri düzenlediler. Dönemin ünlü Bolşevik sloganıyla "Barış ve Ekmek" istiyorlar, iki milyon Rus askerinin ölümünü protesto ediyorlardı. Bu gösteri, Bolşevik isyanının en belirleyici gösterilerinden oldu.

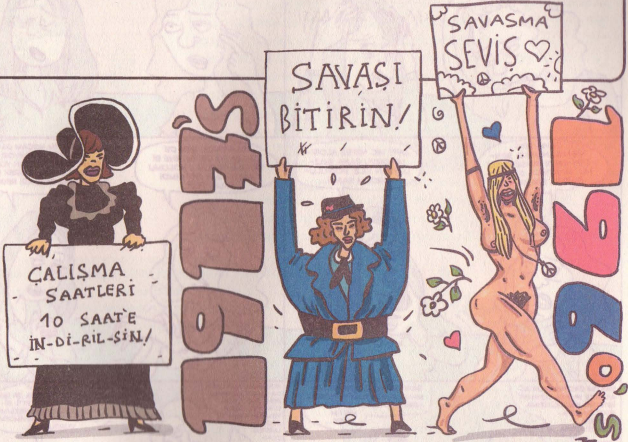
1922'de Lenin bu mücadeleyi onurlandırmak adına 8 Mart'ı Kadınlar Günü ilan etti. Böylece Sovyet Rusya, 8 Mart'ı Kadınlar Günü ilan eden ve ulusal bir gün olarak kutlayan ilk ülke oluyordu.

1914'te patlak veren, 1918'de nihayetlendiğinde tüm gelişmiş ülkelerin çehresini geri dönülmez şekilde değiştiren I. Dünya Savaşı, kadın hareketleri ve 8 Mart için de çok önemliydi. Erkekler savaşa gittiğinden, fabrikalar yaygın olarak kadınlara kalmış, krallıklar demokrasilere evrilmiş ve sosyal sınıflar arasındaki kati sınırlar yumuşamıştı. Çalışan kadınların oranı yüzde 23'ten yüzde 47'ye yükseldi.

Kadınların çalışma hayatında daha çok yer almaya başladığı 1910'lardan sonra 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününün içeriği de hızla değişti. Kadınlar direne direne kazandıkça, bir hak talebinden bir başka hak talebine geçtiler. 1975'te BM resmi olarak Kadınlar Gününü kutladığında kadınlar çoktan seçme-seçilme hakkı elde etmiş, çalışma saatleri önce 10 saate sonra da 8 saate inmişti.

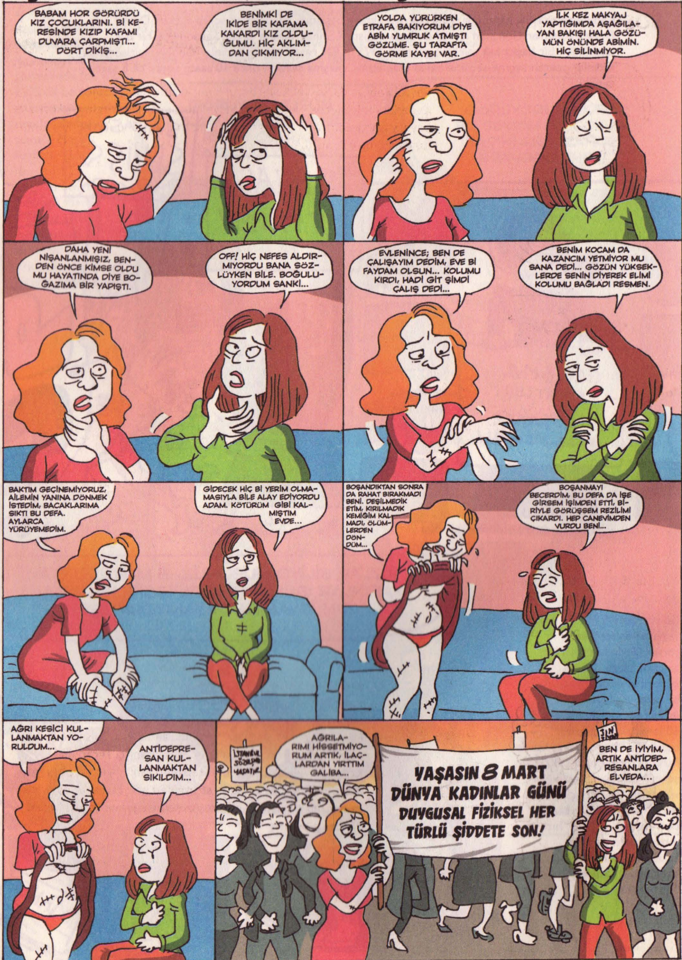

Günümüzde 8 Mart, dünyanın tamamında rengarenk görüntülerle kutlanan bir bayram adeta. Tekstil işçilerinin önderliğinde başlayan bu hareket, ikinci dalga feminizmle şahlandı, 60'larda cinsel devrimi tetikledi, 70'lerde savaş karşıtı hareketi dönüştürdü, 80'lerde şehirli kadının bireyselliğini vurguladı. Tekstil işçilerinin tezgahında başlayan bu devrim, günümüzde "hızlı moda" akımıyla birer tüketiciye dönüşen genç kadınlara da köklerini hatırlatıyor.

Mehmet Ali & Akşamsefası

İÇİN BENİ YAKAR, DIŞIM SENİ

Prof. Dr. Gökben Hızlı Sayar

@hizlisayar

SOSYAL FOBİ: SİNSİ DÜŞMAN

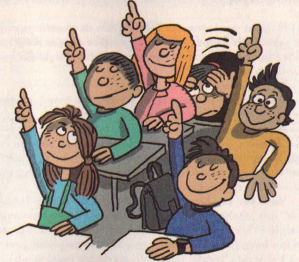
SOSYAL FOBİ BAŞKA, ASOSYAL BAŞKAA!

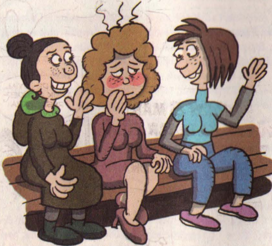

Sosyal Fobi ya da Sosyal Kaygı Bozukluğu, kişinin başkalarınca değerlendirilebilecek olduğu bazı sosyal durumlarda belirgin bir korku ve kaygı yaşamasıdır. Yeni bir ortamda ya da topluluk önünde herkes kaygı duyabilir, bu çok normaldir. Ancak toplumun %7 sinde bu durum kişinin yaşamında ciddi sıkıntıya neden olur. Sadece toplum önünde konuşma değil, karşılıklı sohbet, tanımadık insanlarla karşılaşma, yemek yerken bakılıyor olması, birilerinin önünde yazı yazmak, umumi tuvaletleri kullanmak gibi birçok durumda yaşanabilir.

Kişinin temel endişesi ya da korkusu rezil olmak, küçük düşmek, utanç duyacağı bir şey yapmak, başkaları tarafından dışlanmaktır. Bu sıkıntıyı yaşamak yerine, bu ortamlardan kaçınmaya başlar. Sınıfta söz alamaz, iş yerinde fikrini belirtemez, arkadaşları ile yemeğe çıkamaz. Elbette bunların hepsinin bir arada olması gerekmez. Bir durumda kaygı yaşıyor olması ve bunun yaşamını etkiliyor olması tanı almak için yeterli olabilir.

Her ne kadar tedavi edilebilir bir hastalık olsa da, sosyal fobi, sinsi bir durumdur. Kişi kendisini utangaç olarak etiketleyip, bazı sosyal ortamlardan kaçarak üstesinden gelmeye çalışır. Sıklıkla 10-17 yaş arası başlar. Aile de durumu " aman ne güzel, çok efendi, sessiz bir çocuğumuz var, büyüklerine saygılı, ağzı var dili yok, terbiyeli" gibi kendilerine göre erdem olarak görebilir. Doğu kültürleri sosyal fobiyi gizlemeye meyillidir. Yıllarca durum bir sorun gibi algılanmadan ilerler. Çocuk - genç bu esnada sosyal yaşamdan geri kalıyordur, akademik başarısı kendi kapasitesinin altındadır. Bir fikre katılmadığını ifade edemiyordur. Hayır demeye çekindiği için ısrarcı satıcılardan hiç ihtiyacı olmayan şeyler satın alabilir. Bunlar genelde aile tarafından önemsenmez. Fakat evlenme çağı gelip de genç, eş adayları ile görüşmekten kaçınmaya başlayınca, aile sorunu fark eder.

Tedavi için en önemli aşama kişinin bu durumun farkına varması ve sorun olduğunu kabul etmesidir. Tedavide ilaç tedavileri ve psikoterapiler kullanılabilir. Kullanılan ilaçlar bağımlılık yapmaz. Ancak 9-12 ay kullanmak gereklidir. Psikoterapiler ise tedavide oldukça etkilidir. En sık uygulanan terapi şekli Bilişsel ve Davranışçı Terapidir. Kaygıları ve ilişkili bedensel tepkileri tanıma, kaygı doğuran düşünceler ile başa çıkma stratejileri geliştirme, ödevler ile yakınmaların üstüne gitme, gevşeme eğitimi, sosyal beceri eğitimi gibi farklı yöntemler vardır.

Son yıllarda ön plana çıkan bir terapi yöntemi ise VR - sanal gerçeklik terapisidir. Kişi sanal gerçeklik gözlüğü ile kaygı duyduğu sanal bir ortama sokulur, örneğin konuşmacı olarak kürsüye çıkar. Sanal ortamda alıştırmalar yapılır.

Çizen: İrfan Sayar

Mehmet Ali & Akşamsefası

MAFYA SAMİM

- Win win diyorum Sıdıka...

- Bunu sen de dedin ya Samim. Artık hiç kimsenin hiç bir konuda herhangi bir şey kazanma olasılığı kalmamış demektir...

- Karışık konuşma lan! Ben win ve win diye iki adet net kelime söyledim, sen nelikler diyosun vır vır...

- Win win, vır vır... Bence eşit...

- Ben olsam suskun bir şekilde geriye doğru çekilerek uçan tekme menzilimin dışına çıkardım Sıdıka.

- İşte bu abi, bu; şiddet... Şiddetin kazanan tarafı olmaz. Şiddetten bir ticaret biçimi olarak söz edilemez. Mafya işi; adam dövme, bacağa sıkma, kafa kırma diye bir iş yok. Diyelim ki var, her iki taraf birden nası kazanıyo? Taraflardan biri para Ikarşılığı diğerinin ağzını burnunu kırıyo. Diğeri patlak gözle ne kazanmış olabilir? Nerde win win?

- Bir hayat dersi almış olur Sıdıka. "Daha da çıkıntılık yapmıyayım" şeklinde bir kazanım edinir, artı, vakitlice dayağını yediği için, ileride çıkacak cenaze, mezar yeri, veraset intikal vergisi gibi masraflardan da yırtmış olur.

- İğrençsin abi.

- Teşekkür ederim Sıdıka. Bizim sektörde bu önemli. Korkutucu iğrenç bi tarafının olması lazım.

- Hadi ordan be ayı...

- O da olur. Ayı tırsıtıcı bi hayvan, ormanda belli bir namı var. Hatta bir filmde duymuştum:"Pençeyi vurdu mu götü üç yanak eder" diye bi laf vardı... Diyceğim; sağlam, dosta güven, düşmana tırsı veren bir durum. Eyvallah karşim...

- Valla sen ne dersen de abi. Birinin bir şeyine "çökmek" için, silahla külahla mafya kapısına tetikçi yazılma eylemine "işim var, bir iş yapıyorum" denilemez. Bakma sen itin kopuğun yalandan saygı gösterip pışpışladığına. Ona bakarsan "kiralık katil" olmak da bir meslek gibi...

- Tabi yavrum, onlarca filmi var. Adam tetikçi, ekmeğine bakıyo, Ceysın Stetım olsun, efendime söyliyim, Tom Kruyz vardı Colleteral. Bunlar gayet porofesyönel işine ekmeene saygılı, cinayetini işleyip akşama yuvasına dönen, pijamasını çekip, hanımıynan çocuklarıylan, neş'e içinde bir çorbaya kaşık sallayan kimseler. Ha kezâ, bütün Narcoslu dizilerde, bak hepsi ayle babası. Misal, bak herkes dizisine hayrandır. Pablo Escobar, vurdu kırdı, horoin ap işleri ayrı, bi taraftan hanımıyla çocuğu için icâbı halinde dünyaları yıkabilen bi kimse. Kızı üşüyo diyerekten, yüz bin milyonlarca dolar bazında parayı şöminede cayır cayır yakıyo. Memleketi olan Meddelin'de birçok hayır hasenat yapıyo.

- Bunu izleyen bunları da izledi, izler, seyirci kalır diyosun...

- Bilmem, öyle mi diyorum. Tam anlamadım Sıdıka. İyi bi şey mi, anlıyım mı?

- Yok, zorlama kafacığını.

- Teşekkür ederim Sıdıka. Bana böyle laf arasında "geri zekalı" demeye getiriyosun ya, çok hoşuma gidiyo. Eyvallah karşim. Sağol... Ehehe...

- A-a... Ciddisin lan sen... Basbayaa hoşuna gitti kazmanın.

- Ciddiyim tabi kızım. Az önce bana "iğrenç" dediğinde mev-

zuusu geçti ya, aynısı. Bizim sektörde fazla zeka adamı bozar. Ayrıyetten, zeka, hacker, mühendis, hastane felan lazım olursa verir parasını alırsın. Diploma gibi düşün. Ne lazım. Bilekle yürek yeter. Aklın varsa bile dışardan belli olmaması lazım. Hasmın ve adamları "lan bu geri zekalının sağı solu belli olmaz, şimdi çeker vurur, odunla gafamı patlatır" şeklinde bir izlenim almalı. Şahıs, kişi veya kişiler içlerinden diycek ki "Lan şimdi bu böyle sakin duruyo ama, bunun aklı yok ki, tutar üstüme benzin töküp beni cayır cayır yaka da bilir, efendime söyliyim, aniden hattori hanzo kılıcı yahut padişah gürzü çıkarmak suretiyle, davul tokmağı, et tokacı, fırın küreği, beyzbol sopası ve benzeri fantastik şiddet malzemeleriyle ya da evinde beslediği timsah, aslan, piranha cinsi hayvanata parçalatarak...

- Bi kere daha "iğrençsin" demem için anlatıyon de mi bunları?

- Yoo gerçekleri söylüyorum. İş dünyamızda sektörel bazdaki konsept bu. Piyasa algısı. Hakkında böyle söylentiler olucak, müşteri çeker. Bir şirketin kurumsal kimliği gibi düşün. Neo libaral piyasa koşullarında, müşterin adına "parçalama ve yırtıcılık hizmeti" veriyosun. Misal ben gibi dövüş sanatlarına hâkim kıdemli bir ninjadan dövme, darp, mala zarar, tehdit hizmeti alıp, karşılığında profesyönelliğime uygun ticari bir bedel ödüyosun...

- Misal, sen bi uçan tekmeyi kaçtan veriyosun?

- Ticari sırdır Sıdıka. Öğren artık şu ticareti. Öyle herkese her şey söylenmez. Ticaretin sırları vardır, kuralları, makanizmaları...

- Hayır ben de bi fiyat alıyım istiyorum da. Yani eğer beğenirsen bende daha var bunlardan...

- Nelerden?

- Aha bundan... Çooot...

- Lan! Gel kız, kaçma... Elbet o kitlediğin kapıyı açıcan sen Sıdıka. O vakit abiye uçan tekme atmayı göstericem ben sana. Sen kimsin de evin reis muavinine tekme atma noktasında hareket ediyosun, hain! Mel'une! Ayrıca şunu da söyliyim, attığın tekme teknik olarak yanlıştı. Bunla ticaret hayatına giremezsin sen... Sen kim, ekmeğinin peşinde bir oligark olmak kim? Gayrı millî cadaloz!

Feyhan Güver

İpek Özsüslü

FETİYE NENE

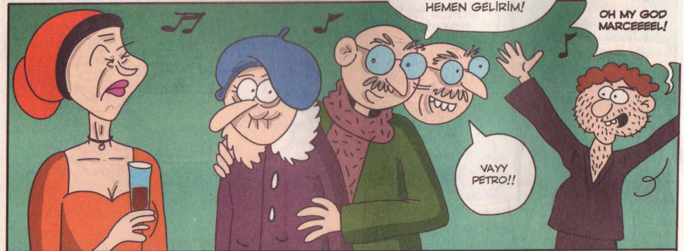
ÖZET: FETİYE VE LİLİBETH YETİŞKİN BALESİ KURSUNA GİDERLER.. FETİYE PİYANİST MARCEL İLE YAKINLAŞIR..BERABER ROYAL BALLET'İN KOKTEYL PARTİSİNE DOĞRU YOLA ÇIKARLAR..

MARCEL'İN AYAKLARI HALA KOKUYOR MU?

HIMMM.. EVET.. AMA AĞZIN KADAR DEĞİL!..

SNIFF SNIFF

O SADECE PİYANOSUNA AŞIKTIR...

TUTKULU İNSANLARI SEVERİM...

ÇULSUZ BİR PİYANİST!

ASTIMI VAR AYOL!!

KONTUNA YOL VERMİŞ İNSANIM.. SARAY DA GÖRDÜM KALE DE.. BEN BİR NEFES ARIYORUM!

GECE HORUL HORUL HORLAR

UYKUM ÇOK DERİN DUYMUYORUM!

BU DA SANA DERT OLSUN.. SEN ATTIN KEMİK DİYE, BEN KAPTIM İLİK DİYE!!

Mehmet Ali & Akşamsefası

Organik Kız Kurusu

Tam İffetli Olacağız Bir Gülme Geliyor

8 Mart Dünya Kadınlar Gününde düzenlenen Feminist Gece Yürüyüşü eril sisteme karşı sadece bir feminist isyan değil aynı zamanda dahi bir komedi geçitidir. Bir kaç örnekle sizleri güldüreyim:

ERKEĞİN KALBİNE GİDEN YOLA SIÇAYIM

TABULARI YIKARIM. BULAŞIKLARA KARIŞMAM

DİKTATÖR DEĞİL VİBRATÖR İSTİYORUZ

TAM İFFETLİ OLUCAM Bİ GÜLME GELİYOR

LAFI EVİRİYON ÇEVİRİYON İSTANBUL SÖZLEŞMESİNE GETİRİYON

ERKEKLİK NEDİR? KÜÇÜLEN BİR ŞEYDİR

SÜTYEN BİR İNSANLIK SUÇUDUR

Bu pankartları taşıyan kadınların neşelerini de görünce, mizahın feminizm ile ilişkisini merak etmemek mümkün değil. Yukarda yazılanlara tekrar bakacak olursak, komik bir dille hegemonik erkeklik eleştiriliyor, kadınların kendi bedenleriyle ilgili kararları kendilerinin vermeleri gerektiğinin altı çiziliyor, kadın cinselliği özgür bir şekilde ortaya konuluyor, eşit olmayan ev içindeki iş dağılımı sorgulanıyor ve kadınları kısıtlayan her şey eleştiriliyor. Mizah hem kolektif bir kimlik inşasını sağlıyor, hem de çok güçlü bir iletişim aracı olarak karşımıza çıkıyor. Bu yönüyle mizah güçsüzün gücüne dönüşüyor.

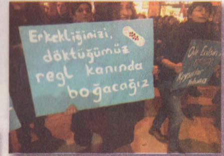

Ünlü yazar Margaret Atwood bir söyleşisinde erkeklerin kadınların kendilerine gülmelerinden korktuğunu, kadınların ise öldürülmekten korktuğunu söylemişti. Patriarki bu yüzden özellikle feministleri mizahsız, sıkıcı ve toplumu geren varlıklar olarak anlatır. Bakın eski dönem filmlerine, hep bir suratı asık kız kurusu vardır, herkesin neşesini kaçırır, kaprisleriyle toplumu boğar. Kadınların komedi gücünü ellerinden almak aslında eril sistemin kendisini gülünç duruma düşürmemek için verdiği organize bir çabadır.

Feminizmin ilk dalgasında ironi, hiciv veya coşkulu komedinin sık sık kullanılan güçler olmasına rağmen nedense hak arayışı ile mizah anlayışı sanki birbirini dışlayan bir durummuş gibi bir algı yaratıldı. Mizah feminist hareketle birleşince otoriteyi sorgulayan, kadın bakış açısından güç ilişkilerini tekrar yorumlayan bir sentez ortaya çıktı. Örnek olarak kadınların cinsel şiddete uğramasına sebep veren tecavüz kültürünü sorgulayan kadın komedyenler kadınları cinsel obje olmaktan çıkararak bu kültürün kadınlara ne hissettirdiğinin altını çizmeye başladılar, böylece güldüğümüz, daha önce obje haline getirilen kadınlar değil şiddetin faili olan erkekler oldu. Atwood'un da dediği gibi, erkeklerin en korktukları şey başlarına geldi – gülen değil, gülünen taraf haline geldiler. Feminist mizah böylece siyasi bir güç olarak hem güldürdü hem de hiyerarşik ilişkileri sorgulamamızı sağladı, yani egemenin dilini gülünçleştirdi.

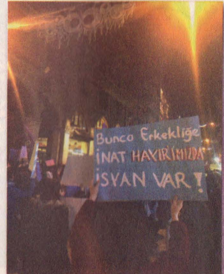
8 Mart'ta Feminist Gece Yürüyüşünde sokaklarda göreceğiniz pankartlar da ünlü feminist akademisyen Sara Ahmed'in "can sıkıcı feminist" ('feminist killjoy') dediği kadınları aktive ederek görünür kılmakta. "Can sıkıcı feminist" Ahmed'in tanımına göre rahatsız edici, gerekli gerçekleri konuşan, sevilmeyen kadındır ve feminist mücadele için son derece gereklidir. Cinsiyetçi bir tutumla karşı karşıya kalırsanız hemen tepki verin ve üstü örtülen mutsuzlukları görünür kılın der Ahmed.

Feminist mizah da komediyi kullanarak kadınların uğradığı cinsiyetçiliği görünür kılar ve tepki verir, ortak bir feminist kimlik inşasına yardımcı olur ve kadınları baskılayan durumları da gülünçleştirerek güçsüzleştirir. Alternatif bir bakış açısı üreterek toplumsal cinsiyet kalıplarının kırılmasını sağlayan feminist mizah aynı zamanda güvenli bir iletişim alanı sağlar.

Mizah böylece sadece komiklik değil dikey ve kapalı olan mevcut sisteme karşı bir isyana dönüşür ve karşısında duran feminizmi de yatay, insancıl ve kapsayıcı bir şekilde sunar.

Bu 8 Mart sokaklarda gülün ve sistemin komik eleştirilerini yapın. Size niye gülüyorsunuz diye sorarlarsa da "tam iffetli olacağız, bir gülme geliyor" deyin. George Orwell'in de zamanında dediği gibi "her şaka küçük bir devrimdir". Sokaklara kahkahanızı getirin, iffet evde kalsın, bulaşıkları yıkasın.

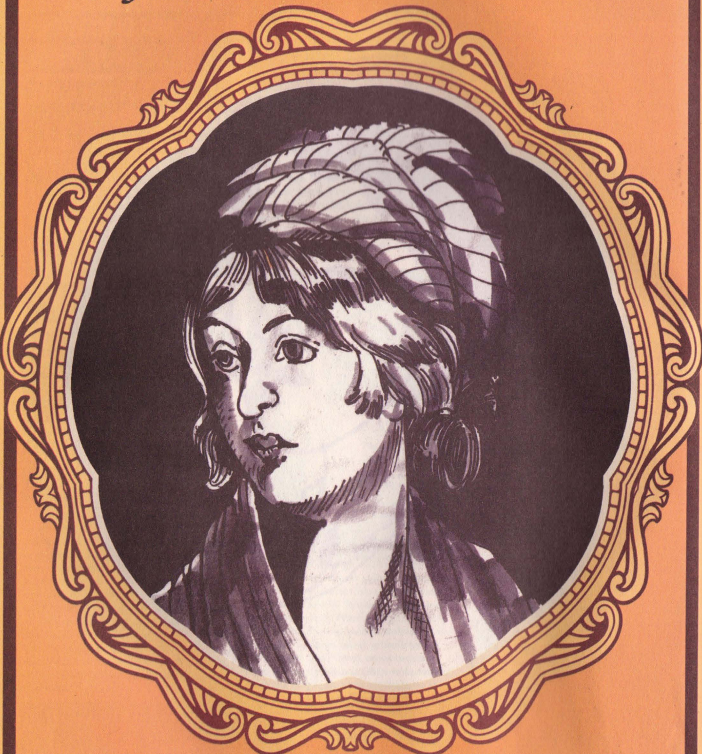
Hadisenize! Kadınlar ülkesi bizi bekliyor.

Charlotte Perkins Gilman

Mehmet Ali & Akşamsefası *1860-1935*

Erkeklerin çoğu, kadınların kendi kendilerini yönetecek kadar akıl sahibi olmalarını, dünya sahnesindeki yerlerini almalarını istemez.

Mary Wollstonecraft

1759-1797

Dans edemediğim devrim, devrim değildir.

Emma Goldman

Mehmet Ali & Akşamsefası ***1869-1940***

PELİN "OBUR DÜNYALI" İPEK ÖZSÜSLÜ

SEDA BÜLBÜL

Kelebek etkisi, kadın etkisi mi?

Aslında kadınlar tarihte, tabiatta, edebiyatta birçok olayı başlatmış ve bitirmişlerdir. Önemsenmeyen tek bir hareketleri ya da ağızlarından çıkan herhangi bir kelimeleri dahi hafızalara kazınacak olayları doğurmuştur.

Kimilerine komik, saçma gelebilecek bir kanıda bulunarak bu durumu açıklayacağım. İlk olarak 'kelebek etkisini' basit bir Google bilgisiyle aktaracağım.

"Bir sistem üzerindeki verilerde meydana gelen küçük değişikliklerin, zaman içerisinde çok daha büyük sonuçlar doğurması kelebek etkisi olarak bilinir. Örneğin herhangi bir etki veya sebep üzerinden Amazon ormanlarındaki bir kelebeğin kanat çırpması, ABD'de fırtına koparabilecek bir sonuç doğurabilir."

Şimdi ise diğer kısma geçelim.

Gebe ve gebermek kelimeleri incelendiği takdirde Kebe – Gebe sözcüğü eski Türkçede şişmek anlamına gelir. Aynı kökü taşıyarak gelen gebermek ise, ölen kişinin bir süre sonra karnı şişmesinden dolayı da gebermek fiili olarak türetilmiş. Hem doğum hem de ölüm aynı kökten türemiştir.

Biliyoruz ki gebelik yeniden doğuşu, gebermek ise ölümü simgeliyor. Yani bir kadının doğurduklarıyla insanlık oluşuyor. Erkekler oluşuyor. Ekonomi oluyor, savaş, aşk, salgın hastalık oluyor. Çok normal görülebilen, klasik bir doğum aslında dünyada görülen büyük olaylara karşılık geliyor. Kelebek etkisiyle, kadın etkisi kol kola gezen iki dost gibiler! Böyle düşünüldüğü zaman kadını küçümsemek, arka planda tutmak ne kadar saçma değil mi?

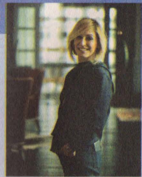

ZEYNEP

ELİF AYDOĞDU

BİR ÇİZGİ FİLM AÇALIM Gökçen Erdoğan

Büyümek ve çarçabuk ölmek zorunda bırakılan bütün kadınlara....

Geçen sabah bir çizgi film açtım, oturdum başına izledim. Bildiğim bir şey değil, yenilerden. Meşhur mudur, çok seviliyor mudur, onu da bilmiyorum. Ama onun da alıcısı vardır muhakkak, her şeyin olduğu gibi. Çocuk yaşlarımı düşündüm. Herkesten erken kalktığımda neler yaptığımı, çok acıktığımda annemin bir şeyler hazırlamasını beklerken sızlanıp sızlanmadığımı, kitap okurken ne kadar dalıp gittiğimi ya da çatalla zeytini ne kadar süre kovaladığımı falan; anlamlı anlamsız pek çok şey. Çocuk olmakta çok garip bir büyü var; hayatının bütün dönemlerini, o an asla geçmez gitmez sansan da bir biçimde unutuyorsun. Ama çocukluk öyle mi? Sıkıntıdan karnına ağrı girdiğinde bir çizgi film açıp çocukluğuna dönmeyi denemek bile şifa. Zaman makinesini yapmadıkları için sahiden üzgünüm hala.

Bir yere gider miydim, bir zamana? Böyle arzuluyorum, hemen herkes gibi özlüyorum ama acaba imkan olsa sahiden döner miydim çocukluğuma? Yetiştikçe bulduklarımın içinde öyle vazgeçilmez şeyler ve kişiler var ki... Gidebilirdim evet ama kısa bir süreliğine. Büyümemek dilimden düşmüyor ama sahiden olsa istemezdim galiba.

Geleceğe peki? Ne kadar yaşayacağımı, 30 yıl sonra nerede, nasıl olacağımı, kimlerin yanımda duracağını bilmek ister miydim? Hayır buna hazır değilim. Akışın aşığıyım ben. Olacakları bilmeden inandıklarım uğruna çabalamanın, sevgi verip düşünmeden sevgi almanın, bir bardak çayın bile servet gibi tadına varmanın, sevgilime ömür biçmeden sarılmanın, hesaplamadan ama hayal ederek yaşamanın insanıyım ben. Yaşamak benim hakkım ve asla şansım olmamalı.

Bugün bir kadın; geçmişini özlemeyi ve geleceğini merak etmeyi bıraktı. Bugün bir kadın canını sıkan bir şey olduğunda yaptığı şeyden ilelebet uzaklaştı. Bugün bir kadın, annesinin koynundan, babasının ocağından sonsuza dek ayrıldı. Sevdiğinin elinden, emek verdiği evinden, içine düştüğü derdinden oldu bugün bir kadın. Bugün bir kadın; betona çakıldı. Düşmedi, itildi; düşmedi, atıldı. Bir zamanlar çocuktu. Erken kalkardı, bir çizgi film açardı...

NFT OLALIM MI?

SENLE HER YOLA GİRERİM BEBEĞİM!

8 Mart dünya emekçi kadınlar günü

ÖZEL

KAA-DIIN-LAR KAA-DIN-DIIIR ÇİI-ÇEK BA-BAN-DIIIR! EHEH NASIL?

HER SENE DAHA DA COŞUYORSUN DAYICIM BENİM CANIMSIN!

EN ÇOK DUYDUĞUM SÖZ VE SÜREÇ

BAYAN! ÇANTANIZ AÇIK!

ÇOK TEŞEKKÜR!

YILLAR SONRA...

KADIN ÇANTANIZ AÇIK!

TEŞEKKÜR-LEER!

Mehmet Ali & Akşamsefası

raziyeicoglu@gmail.com

EX'TEN TANELER

PAPARAZZİYE

● Dünya Kadınlar Günü'nde, börekli, çörekli, yemekli, içmekli, dövmekli, kadın günü konsepti bekleyen **EX**'ler var ortalıklarda . __ *RESİM 1*__

● Mesela bazı **EX**'ler olur, yüklükten yorgan gitmiş gibi hissedersin, bazı **EX**'ler gider, evde kavga bitmiş gibi hissedersin.

● **Ex'ten Trik İlişki Durumumuz;** Dayakçı **EX**'ler ve **"seni dövmediğime şükret"** diyen **EX**'ler ile etrafımız çevrilmiş durumda .

● Bir kişinin **EX** olacaksa olmasına, hiçbir engel, engel değildir...

● Flört dönemlerinde seni görüntülü arayan sevgili, **EX** olunca, her şeyi şiddetle dağıtmak suretiyle, Gürültülü, Kırıntılı mesaj bırakmış olarak gider.

● Sevgililiklerin saadetli günlerinde, **"Ölmeden önce mutlaka izlemesi gereken 100 film"**, konser. **EX** olup, tek başına ayrıldıktan sonra dinlemesi gereken 7 damar şarkı listesi...

● Depresyon hırkasını da **"örgü terapidir"** diyerek, **EX** depresyondayken örmek de tedaviye dahil mi **Acaba?**

● **Evlilik;** siz **Geççek** planları yaparken **EX**'lerin başınıza getirdikleridir.

● Mesela, Boş Baklava, tulumba tatlısının ince yufkalar halinde şekillendirilmesi gibi, Boş Tost, kızarmış yağlı ekmek gibi, Boş Gözleme, lavaş ekmek gibi, yani bunların hepsi boş olabilir. Ya, **Boş Evlilik**, muadili var mıdır **Acaba?**

● **EX** geçmişten sonra, artık hayatta ne yapmak istemediğini çok iyi biliyorsun.

● **EX** uyutur, Düşman uyuyabilir, Dolar uyumaz.

● Sabit telefonumuzu "EV" diye kaydetmişti telefonuna **EX**. Ve Annesininki de, önüne sonuna hiçbir ek almadan, "EV" diye kayıtlı idi. Sanırım yeni evlendiğini de "EV" diye kayıt etmiştir... Hiçbir yere "evim" bile diyemeyişi şöyle dursun, emlâkçı ruhlu mudur, yoksa evlenmekten anladığı sadece alelade bir **EV**' midir Acaba?

● Ne yazıktır ki, **EŞ**'imizle değil de, **EX**'imizle güçleniyoruz.

● Bazı **EX** evlilikler karlar ülkesindeki çığ felaketi gibidir. Ses çıkarırsan çığ altında kalırsın, Sessiz durursan uyursun, Uyursan ölürsün.

● Hepimizin çok yoğun bakıma ihtiyacı var. Fakirlikten, Elektrikli çay makinası mı, buzdolabı mı? tercihimde dolabın fişini çektim. Sen hâlâ diyorsun ki yas acısından **"iyileşmen için manita lâzım"**. Hangi çılgın **NEXT** manita buzdolabının fişini tekrar takmama yardımcı olacakmış şaşarım... Geççek mi Acaba?

● Sorsan sarı çiçeğe,"Seni bir **EX** alsın bir kadına versin ister misin?" Çiçeklere hiç soran yok. Çiçek istiyor mudur, bir **EX** tarafından satın alınıp birine verilmeyi Acaba?

● Üzüldüğün için, soyut, somut **EX** olmayı bilmediğini sanıyorlar. Sana ölümü, ayrılığı anlatıyorlar. Ve zaten bildiğin için beğenmediğin **EX** davranışlara üzülüyorsun, bildiğin için kaybettiğin Canını özlüyorsun...

Raziye İçoğlu

● Evlenmemiz Kolay, **EX**'imiz olay olacak.

● ***"Seni saran kemerden belini kıskanırım"*** şarkı sözünde kaldı eski aşklar.. Şimdilerde ise tam tersi, kemeri kıskanan **EX** aşklar yaşanıyor.

● **Evlensel Meseleler ...** Dayı için, görücü gidildiğinde kız babası **"elinde bir ekmekle eve gelebiliyor mu? Öyleyse verdim gitti"** demişti. Dağıldı davetiyeler, **"Ekmek arası evlilik"** bir düğünle kuruldu. Ve şimdilerde 40 yıllık gelenek geri dönmüş gibi. Ekmek getirebilmek büyük zenginlik.

PAPARAZZİYE GÜNDEMLİK

Var İle Çok Anı, Var İle Var Arası, Var İle Yok Sırası, Yok İle Yok Sonrası ...

● Ve artık, işe almayı zorlaştırmak için sordukları, **"Kendinizi 5 yıl sonra nerede görüyorsunuz?"** sorgusunun cevabını göremedim. Ama defalarca, en azından bir ömre göre ziyadesiyle fazla, 5 yıl sonralarımı gördüm.

● Öyle bir demdeyiz ki, kıt kanaat, fatura ödeyebildiği için elektriği kesilmeyen fakirler utanıyor, diğer fakirlerden.

● Sınırlı saat süresince verilen hediye İnterneti bitirmek için sabahladığın ciddiyette, çalışırken sabahlayamıyorsun.

● Yolda yanımdan geçen iki Kadından birinin diğerine, **"yaya'dan fırsat yok ki, yayalar bir türlü bitmiyor ki, adam geçsin"** demesi kulağıma çarptı. Kendisine **"yaya"** diyen kadını, resmen araba sollamış ve insanlık türü oluşunun önüne geçmiş.

● Geççek, geçer, geçecek,klişeleri, sadece, o lafın hızla geçmesini istediğim bir teselli sözü..

● Herkesin bir dünyası var, döner galaksisinde. Dünya bir tane değil, her insan bir tane, herkes bir dünya.

● Esasen buzdolapları da sabit hat ayarında bir bağlayıcı. **"Dolap var"** diye bir şeyler almak zorundasın, dolapta bir şeyler var diye evde kalmak zorunda gibisin..

● Yeni beste, şarkılardan anlaşıldığına göre ortalıkta görünen aşk, sevda, kara sevda, yok demektir anonim yaşamımızda ...

● Bakkal daha ucuza geliyor mantıken. Markete girince bir dolu bir şeyler alıp çeyrek altın bedelleri harcıyorsun, bakkal pahalı diye düşünerek tek ekmek alıp ucuza çıkıyorsun...

● Zararlı alışkanlıklar gıdaları, yiyeceklerden daha ucuz gibi. Neredeyse hıyar bıraktırma dernekleri kurulacak.

● Ölüm tesellilerinin **"iyi ki"** si olmuyor, **EX**' lerin sonrasında bol bol **"iyi ki"** ler oluyor.

● Zamlarda, 5 birim zam ileri, 2 birim indirim geri, gibi tuhaf bir zam dansı yapılıyor.

● Sabaha kadar ışığı yanan, televizyonu açık insanlara eskiden **"evde hastamı var? Refakat mi ediyorsunuz?"** diye sorulurdu, şimdi **"vayy nereden geliyor bu elektrik Keban'dan mı?"**diye bakılıyor.. Sabahlayarak çalışan birisi olarak mahalleye o kadar zengin görünüyorumdur ki.

● Suç zanlısının, suçlu olmadığını bir kendisi, bir de esas suçlunun kendisi bilir. Esas olan itiraf etmez, zanlıyı da kimse kâale almaz.

- Bayan Yanı Dergi ilk sayısında, **"Yaaa ben Yazar değilim ki"** dediğimde **"sahnede yaptıklarını yaz"** dedi editör. Dergi 11 yaşına geldiğinde, **"tekrar sahneye çık"** derken de **"yazdıklarını anlat"** dedi aynı editör. Daha **"Yumurta mı tavuktan, tavuk mu yumurtadan çıkar Acaba?"** bilmecesi çözülememişken, hadi gel çık çıkabilirsen sahnenin içinden.

- Gülünç altımın bana sunduğu oyunlar, bilinç altımın bana oynadığı oyunları yenince acım yenik düşecek...

- Ne dememiştir Şair, **"Aldatılmalarda ilişkiye dahildir, çünkü aldatanlar hâlâ evli"**

- Bütün **elektrik** mazgal kapakları **"ELEKTİRİK"** olarak yanlış yazılmış, Sokaklarda ve Ülkenin tamamında, kaldırımlarda yayınlanıyor. Çok yazılım yanlışları yapan bir kişi olarak, toplatıp düzeltesi geliyor insanın. Mazgalından, faturasına tashihsiz.

- Hayatın içindekileri öğrenmeye çabalarken, hayatı öğrenmeyi kaçırdık.

- Her yeni, icata sevinen, **"şu bulaşık, çamaşır makinasını icat edenden Allh razı olsun"** diye şükreden ev kadınlarımız, annelerimiz şimdi elektriği bulana lanet okuyordur...

- **#SaraydaKal.** Ev kadınlığı diye bir mesleği yok. O bir Saray Kadını. Haliyle Kraliçenin karantinası da Boş Sarayda oluyor.

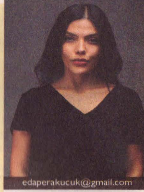

- Etikette yarım kilo fiyatı yazıyorsa çok pahalıdır o sebze meyve ve ayrıca fiyat yazmıyorsa da çok pahalıdır. Az alan düşünüldüğünden değil de, göz korkutmamak için yarım kilo fiyatını yazarlardı. Eskiden fiyat etiketlerinde bir hassasiyet varmış, şimdi insanın yüreğine hançer sokar gibi hiç acımadan yazıyorlar.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Eda Pera Küçük

edaperakucuk@gmail.com

Konforu Bozuldukça, İnsan Gelişir

Bozmalı mı? Bozmamalı mı?

İnsan manevi olarak ne için bu dünyada varlığını sürdürüyor ya da gelişmesi gerektiğinin ne denli farkında bir ömür sürüyor... Anda ya da devamda karşısına çıkan zorlukları ne olarak kendi içinde adlandırıyor; bu adımda gerçek somut bir şekilde ortaya benliğinden ne koyuyor... İnsanoğlu varoluşundan bu güne ve gelecekte de karşısına çıkan olumsuzluklara karşı belirlediği duruşu kapasitesinin ne kadarını kullanıp bir sonraki adıma geçiyor?

***

Tabiattaki tüm canlılara baktığınızda verilen donanımın yüzde yüzünü kullanmadan buradan (dünyadan) gitmediklerini görürüz. Ama İnsanın şöyle bir lüksü var: Becerisini, zekasını veyahut kapasitesini hiç kullanmadan gidebiliyor ya da o şekilde gitmeyi tercih ediyor. Akli melekeyi, sorgulamayı, meydan okumayı, başına iş çıkartmayı, kendine müşkül yaratmayı yapmadan da burayı terk edebiliyor. Paket açılmadan iade edilebiliyor.

"Konfor Bölgesi"
Yeni hedefler belirlemek
Yeni beceriler edinme
Hedefleri fethetmek
Başkalarının düşüncelerinden etkilenme
KONFOR BÖLGESİ
Güvende ve kontrol altında hissetme
KORKU BÖLGESİ
Mazeret bulma
Özgüven eksikliği
ÖĞRENME BÖLGESİ
Konfor bölgenizi genişletin
Zorluklar ve sorunlarla başa çıkmak
GELİŞİM BÖLGESİ
Amaç bulmak
Gerçekleşen hayaller

Meydan okuma, müşkül çıkartma meselesine biyolojik taraftan baktığınızda bedenimize kodlanan karşılaştığımız farklı durumlar var. Mesela makul sürelerde aç kaldığınız zaman vücudunuzda bir onarım süreci başlıyor. Yeni bir dil öğrenmeye başladığınızda beyninizde yeni hücre ve alanlar oluşturulmaya başlanıyor. Her yeni yüklemede beyin başka noktalarını devreye sokuyor ve insana alan tanıyor. Böylelikle gelişim adına az ya da çok ilerleme kaydediliyor. Bu da konfor alanının dışına çıkmaya başlandığının somut verisini oluşturuyor.

***

Strese girdiğinizde ortam şartları iç ya da dış fark etmeden vücudunuz darlanmaya giriyor, bu durum vücudunuzda savunma, onarma ve geliştirme mekanizmalarını faaliyete sokuyor. Yani sizin konforunuz bozuldukça, hayatınızda bir arıza çıktıkça; hayatla bağdaşır düzeyde olmak kaydıyla, sizi geliştirmeye başlıyor ve sınırlarınızı zorlamaya teşvik ediyor. Temel bir rutine, kalıba inanıp "oh tamam ben bitirdim işi" dediğiniz anda aslında insanın en önemli vasıflarından biri olan sınırlarını kırma ve öteye geçme zorunluluğunu bir anda üzerinizden atmış oluyorsunuz. O işi bitiriyor olmanız aslında hayat tarafından size verilen yol ayrımını oluşturuyor. Bu yol ayrımı bizi ya o yola sokuyor ya da yola girmeden olduğumuz noktada ne kadar ilerlediysek o kadarına tamah ettiriyor. Bir çeşit kendini kandırmaca sayılabilen bu sahte tatmin bizi konfor alanına mahkum ediyor.

Ve artık bırakın ileri gitmeyi, geriye doğru gitmeye başlıyorsunuz.

***

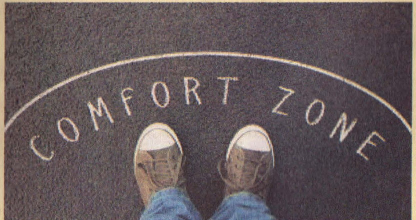
Biz konfor içerisinde çürüyen canlılarız. Konfora girdiğimiz ve her şey rutine bindiğinde bize meydan okuyan, problem oluşturan bir durum olmadığı zaman yavaş yavaş iflas ediyor, geriye gidiyoruz. Ama ne zamanki bir zorlama oluyor, sınırımızı kırmamız gereken bir hal karşımıza çıkıyor veyahut bir duvar beliriyor derken bunu aştığımız ya da aşmaya gayret ettiğimiz anda bize bir hoşluk hissi geliyor.

Tabii bugünün insanında şöyle de bir şey var maalesef. Teknoloji ve zamanın bize sağladığı kolaylıklar aslında dezavantajlı bir durum oluşturuyor; buna binaen örneklendirmek gerekirse; duvarı gördüğümüzde önünde çöküp ağlamak istiyoruz. "Ben bunu aşar mıyım, kenarından geçer miyim, altta gediği var mı, kazsam altından geçer miyim" gibi bir çaba çoğu zaman -özellikle gençlerde- görülmüyor. Böyle basit çözümlerin, paketlenip satıldığı bir dönemin çocukları olmamızdan kaynaklanıyor belki de.

Ya da konforumuz çoktan bozuldu; akıl hastanesinde final yapacağız... Kim bilir...

***

(Not: Konfor alanından çıkmak cesaret ister; cesaret yok ise hoş geldin esaret.)

KIZLAR, ŞÖMİNE SÜSÜ OLMAYA HAZIR MISINIZ?

Katina Karanikola

Ben değilim. 8 Mart yaklaşırken içimde, labirent gibi, karmaşık duygular. Neşe, öfke, kaygı, özlem hepsi bir arada. Sıktı artık her yıl aynı terane, aynı sözler... Sonuç sıfır elde var sıfır. Zira şu dünya günlerine hiç sıcak bakmıyorum, tek iyi yanları bu konuları konuşma fırsatımızın olması. "Kadınlar gününde" yine sokakta kadınlara çiçek dağıtılacak, sosyal medyada güzel sözler söylenecek, kutlamalar yapılacak ve yarın hepsi unutulacak, kadınlar yine öldürülecek. 8 Mart biz kadınların büfede biblo olacağımız, pohpohlanacağımız bir gün değil, bunu hiç bir kadın kabul etmemeli bence. Hala kanayan yaralarımız varken çiçeklerle, balonlarla, sahte yüreklerle kutlayacağımız bayram hiç değil 8 Mart. İçimizde ucu batan bir dikenin hala var olduğunu hatırlatan gün. İsyanın günü.

Gelişmiş batı ülkelerindeki kadınlar haklarını önemli ölçüde artırdılar ve elbette medeni toplumlarda doğdukları için çok şanslılar. Ancak kadın ve erkek arasındaki temel eşitlik, ne yazık ki hala gerçekleştirilmemiş bir hedeftir. Avrupa ve Amerika'da ki kadınlardan hariç Doğunun az gelişmiş ülkelerindeki kadınlar için 8 Mart neyi ifade ediyor ki? Trajik cehalet oranları, aşağılanmaları, zorunlu kılık kıyafet 8 Mart'tan sonra değişecek mi? Doğaları için cezalandırılan bu kızlar yine çocuk yaşta evlendirilecek, vücutlarına hakim olamayacaklar. Hakları yine yasalar tarafından ihlal edilecek. Yine bedenleri, saçları, yüzleri var oldukları için cezalandırılacaklar. Acımazsızca hayatlarını tehlikeye atan ve aynı zamanda onurlarını zedeleyen cinsel organları utanç verici bir şekilde sakatlanarak klitoridektomi geleneğine tabi tutulacak. Peki sizce 8 Mart kutlamaları bu mutsuz kadınlara farklı bir şey sunacak mı? Bizler tüm bunları bilmezlikten gelerek kutlama yapmaya gönlümüz elveriyor mu? Benimkisi elvermiyor.

Ομοίωμα φαλλού: στα Θ. οι γυναίκες χόρευαν γύρω από τέτοια ομοιώματα

Bu nedenle, 8 Mart'ı kadın olarak kutlamayı reddediyorum. 8 Mart'ı anma günü ve eşit olmayan, çile çeken, korkan, satılan kadınlar için bir protesto günü olarak kabul ediyorum. Ne yazık ki 8 Mart'ın kutlama günü olmasına kadar daha gidecek çok uzun bir yolumuz var.

BENLİK "KADINLAR GÜNÜ"

8 Ocak'ta kutlanan "diğer" kadınlar gününü kutlamaya hiçbir itirazım yok. Evet yanlış duymadınız. Batı Trakya köylerinde 8 Ocak'ta kutlanan kadınlar günü var. "Egemen kadınlar günü" Hemi de ne kutlamalar!! Eğlencelerin tavan yaptığı, şarabın su gibi aktığı, hakkını sonuna kadar verdikleri kutlamalar. Gencinden yaşlısına, delisinden en akıllısına kadar tüm hatunlar sabahın erken saatlerinde müzikler eşliğinde, çoğunlukla gayda çalarak, köy meydanına toplanıyorlar. Yunanistan'da gayda çalan çok fazla kadın var. Meydan da toplanan kadınlar, cümbür cemaat, müzik ve çılgın oyunlarla köyün en yaşlı kadının evine gidiyorlar. Çeşitli hediyeler (havlu, terlik) sunduktan sonra onu da aralarına alarak, yürüyemeyecek kadar yaşlıysa hayvan sırtına bindirilerek, ağza alınmayacak, müstehcen şarkılar ve danslarla tekrar geri geliyorlar. Hatunlar müstehcen şarkılar söyleyerek, şakalaşarak, yemeğin yanında şarap içerek ve dans ederek sabaha dek eğleniyorlar. O gün erkeklerin sokağa çıkması, hele hele söylenen şarkıları dinlemeleri yasak. Erkek kulağına müsait olmadığını buyurmuş hatunlar. Erkekler o gün evde ev işleri ve çocukların bakımıyla ilgileniyorlar. Eğlence yerine gitme cesaretini gösteren erkek olursa kadınlar ayaklarına kapansa dahi onu affetmiyorlar. Yakaladıkları gibi önce bir güzel soğuk duş aldırıyorlar, soyuyorlar, aldıkları elbiselerini açık artırmayla satıyorlar. Halk bilimcilere göre geleneğin kökleri Antik Yunanistan'dan geliyormuş ve kadınların doğurganlığını, özellikle aynı zamanda (Ocak başında) gerçekleşen ve sadece kadınların katıldığı, tarım festivali olan "Thesmophoria'nın" devamıymış. Thesmophoria tanrıça Dimitra ve kızı Persefhoni onuruna düzenlenen dini bir festivaldi. İnsan ve tarımsal doğurganlığın kutlandığı festivalde erkeklerin katılmaları yasaktı. Kadınlar sadece müstehcen şarkılarla yetinmeyip maket falosun (erkek cinsel organı) etrafında dans ederek eğleniyorlardı. Nedense kökleri Antik Yunandan gelen gelenekler beni etkiliyor. Asırlardır devam eden bu "kadınlar günü" bana çok cazip geldi. İllaki kadın kadına eğlanmek istiyoruz diyorsanız sizlere de tavsiye ederim kızlar, karar sizin....

Feyhan Güver

Mehmet Ali & Akşamsefası

FADİME

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

"Ben seni sevduğumi de dünyalara bildurdum." Seni koca yalancı! Çok bildurdun çokk!

Tarlada çapa yapan, dağda sırtında ağırlığınca yük taşıyan, evde sıcak aşını eksik etmeyen Karadeniz kadını, zorlu şartlarda çalışan eşinin de yükünü paylaşıyor. Fadime de o kadınlardan biri…

"Ben Fadime" diye başladı anlatmaya. Derdini anlatmaya başladığında fark ettim ki Türkçesi bana benzedi!

"Eşim beni bıraktı gitti. Çocuklarla bir başıma kaldım çaresiz, bir ekmek kapısı düşünüp aramaya başladım. Küçücük bir balıkçı kasabası, ne yapar ne ederim, nerede ne iş bulurum diye yana yakıla aranırken, duydum ki kasabamıza şehirdeki kadınlar gelip bizim için balık ağı örme kursu açmışlar."

Konuştukça, Karadeniz'in dağlardan dökülen berrak dereleri gibi yüzü daha bir aydınlandı, yanakları pembeleşmeye başladı.

"Giyindim, yazmamı değiştirip yeni bir yazma örtündüm ve kasabaya doğru yürümeye başladım. Gide gide komşu kadınlara yetiştim. Nereye gidiyorsunuz diye sorunca, 'Kursa gidip kayıt olacağız' dediler. Sitem bile etmeden onlarla yola koyuldum. Kursun önüne vardığımızda, başka kadınlar da kapıda kayıt için bekliyorlardı. Sıraya girdik, hepimizi içeriye aldılar. Bir kadın hepimize konuşmaya başladı. 'Sevgili kadınlar, bir proje kapsamında size balık ağları örme kursu açtık. Bu kursa önce üye olacaksınız sonra da kırk gün içinde balık ağı örmeyi öğreneceksiniz. Bu kurs sonunda, sertifika alıp artık evlerinizde balık ağı örüp satacak ve aile bütçenize katkıda bulunacaksınız. Size güveniyoruz. Balık ağları için malzemeleri de, biz size alacağız. Öğrenip kursu bitirdikten sonra, artık kendi malzemenizi alıp balık ağlarınızı öreceksiniz. Hayırlı olsun' diye konuşmasını noktaladı.

Biten konuşma sonunda, şehirden gelen kadınlardan biri konuşan kadını alkışlayınca, biz de hem alkışladık hem de 'Allah razı olsun' diye dua etmeye başladık. Sonra kurs hocamızı tanıttılar. Hocanın çizgiler kaplamış yüzünde, sadece mavi gözleri ve dişleri parlıyordu. O gün kaydolduk.

Dönüşte yalnız yürüdüm. Geldim deniz kenarındaki bir taşın üstüne oturdum. Ufka baktım, denizle gökyüzü birleşmişti sanki. Allah'ım ne büyüksün dedim, ben bu kursu bitirir, balık ağı örmeyi öğrenirsem, çoluk çocuğuma bir parça ekmek götürür, hatta okul masraflarını gece gündüz çalışarak karşılarım. Kurs hocası ne dedi: 'Balık ağı örüp satmak kadar, burası balıkçı kasabası olduğu için yıpranmış balık ağlarını tamir etmek bile, size küçük de olsa bir katkı sağlar.'

Düşüncelere daldım, bir baktım ki hava kararmış. Kendi kendime söylendim: 'Karardı mübarek dağlar gözükmüyor.' Yağmura yakalanmamak için hızlı adımlarla evime doğru yürüdüm.

Denize baktıkça içim ferahlıyordu. İçimden, 'Kurs evin yürüme mesafesinde, yemeğimi de yanıma alır giderim. Sabah Allah ne verdiyse kahvaltı yapıp öyle giderim, kurs bitince de evime dönerim' dedim. Akşam evde çocuklarıma, gün içinde yaşadıklarımı anlattım, çocuklar da sevincimi paylaştılar. O gece, ertesi günden korkmadan uykuya daldılar.

'Balık Ağı Örücülüğü' kursuna ilk günde ilgi büyüktü. Yeni kayıtlar yapıldı. İlk ders, hoca kendini tanıttı. Yılların balıkçısı ve balık ağı örücüsü, onlarca çeşit balık ağı ördüğünü ve bu mesleğin kaybolmaması için bu işe kendini adadığını söyledi. Türkiye'nin tüm deniz kentlerinden, kadınların erkeklerden daha çok balık ağı örmeye ilgi gösterdiklerini söyledi. Ev kadınları, balıkçı eşleri ve çalışmaya gereksinimi olan kadınların bu kurslara koştuğunu iletti.

> **"'Bi akıllı bizduk, ha bu havaya, denize balık ağı sermeye gittuk.' Balıkçılar söylene söylene, yırtılan ağlarını getirmeye başladı. Üç-beş kuruş para kazanmaya başlayınca, beni terk edip boşamak isteyen kocam, benimle barışmak için aracılar yolladı."**

'Balıkçılar, bir-iki gün uğraşmak yerine ağı hazır almayı tercih ediyorlar. Balıkçılık yapıyorlar ama ağ örmeyi bilmiyorlar. Bu meslek yaşamalı. İnanın bu kursta sadece balık ağı değil; file, lif ve hamak yapmayı öğrenen kursiyerler, belediyelerin gösterdikleri stantlarda ya da el ürünü pazarında, yaptıklarını satarak, aile bütçesine katkı sağlıyorlar. Haydi, şimdi de siz bir iki cümle ile kendinizi tanıtın' dedi.

'Ben Fadime, evliyim, üç çocuk annesi, ev kadınıyım.' Evliyim deyince komşular gülüştü. Duymazdan gelip konuşmamı sürdürdüm. 'İlkokul mezunuyum. Bu katıldığım ilk kursum, bitirince çocuklarımın okumasına yardımcı olmak istiyorum.'

O gün önce, balık ağı örme malzemelerimiz tanıtıldı, sonra hepimize verildi.

Orada ip, mekik ve çubukla tanıştık.

Hocamız bize, serpme yöntemini öğretmeye başladı.

İçimden, 'Bu hoca ne güzel konuşuyor, ne güzel dinliyor, ne güzel öğretiyor, ne güzel cevap veriyor, değer veriyor, hep mi böyle?' diye defalarca kendi kendime sordum.

İlk düğümün ardından kördüğümü attım ve kördüğümün bulunduğu yere çubuğu sıkıştırdım. Kördüğümü çift düğüm yaptım. Mekiği elime alıp örmeye başladım. İki elim ve parmaklarım hele sağ küçük parmağım, benim en büyük yardımcım oldular. Örerken ip biterse korkusu yaşarken, hocamız biten ipi değiştirmenin çok kolay olduğunu söylemek için ansızın elindeki ipi cebinden çıkardığı çakmakla yakıp bitirdi. Yeni ipi bağlayıp örmeye başladı. Bir daha göstermesini istedik, bir daha, bir daha ve ipin bitmesi korkumuzu o gün yendik…

Balık ağı ile hayat ağımızı örerek yaşama tutunduk.

Kursun, en yetenekli kursiyerlerinden biri oldum. Her sabah kursa giderken, beni çocuklarımla bırakıp giden kocamın yokluğuna inat, kursta her şeyi öğrenmeyi azmettim. Kursu bitirir bitirmez, kimseye muhtaç olmamak için, hızla öğrendiğim balık ağlarını örmeye başlayacaktım. Kurs boyunca iple, mekikle, çubukla ne kavgalar ettim, bir ben bir de Allah bilir! Hocam bir gün kursun ortalarında yıpranan, yırtılan balıkçı ağlarını tamir etmemi istedi. Bu ek işe çok sevindim, hocaya, bu kursu açan kadınlara çok dualar ettim.

'Bi akıllı bizduk, ha bu havaya, denize balık ağı sermeye gittuk.' Balıkçılar söylene söylene, yırtılan ağlarını getirmeye başladı. Üç-beş kuruş para kazanmaya başlayınca, beni terk edip boşamak isteyen kocam, benimle barışmak için aracılar yolladı.

Baruştık! Baruştuk! O da beni severdu, yokluktan bırakup gittu. Biz birbirimizi sevmuştuk. Çocuklar babasız kalmasun diye baruştuk."

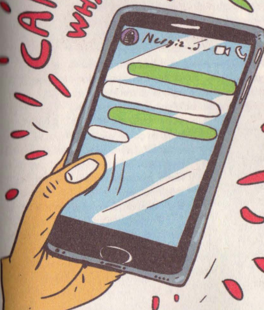
Fadime, kurs bitiminden çok, hocanın güzel güzel konuşmasını duymayacağına, ondan ayrılacağına üzüldü.

Güzel, çalışkan, özgüvenli Fadime, Karadeniz'in sahil kasabasında artık ilmek ilmek balık ağı ile hocasının sözlerini örüyor. Arasıra mavi mavi bakan gözlerini görüyor. Fadime'nin bu özlemini mekik biliyor, çubuk görüyor, ipler üstlerine dökülen gözyaşları ile nemli nemli örülüyor…

"Başumdaki yazmanın ben verdum parasunu!"

***

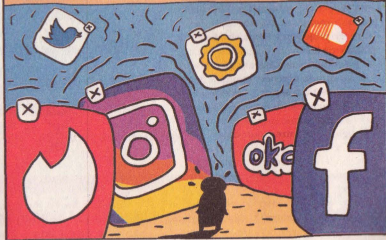
8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü saygıyla anıyorum…

CANIM ANAM
&
WHATSAPP
Nergiz

SENCE RUSYA UKRAYNA'YA SALDIRIR MI?
KESİN!

ELEKTİRİKFOBİA!
MİLLET YAKIYO, MİLLETTE PARA VAR!
Mehmet Ali & Akşamsefası

Negatif Çıktım!
BETÜL YILMAZ
okc
SEKSİ KÖTÜ! ...
SORULARDA CEVAPLARDA BULUŞTUK AMA ÇOCUK BENİM ENERJİME YETİŞEMİYOR!
SEKSİ İYİ AMA SONUNDA ÖKÜZE BAĞLIYOR!

UZUN SÜREN HÜSRANLA SONLANAN İNTERNET AŞKLARINDAN SONRA BELKİ DE BİR DURUP KENDİ İÇ DÜNYASINA BİR YOLCULUĞU HAK ETMİŞTİ GÖZLERİNİ KAPADI VE YÜRÜDÜ...
okc

İKİ DAKİKALIK İÇSEL YOLCULUĞUNUN SONUNDA YENİ BİR LOGO BELİRİR GİBİ OLUP YOK OLDU!
bit.

damlaarslan@gmail.com

VESİKALIK

Ayşegül
Damla Arslan

-Sanayi Devrimi'nin başladığı güne yazzzıklar olsun, senin gibi çağ olmaz olsun Yakın Çağ! Yakını uzak eden çağ!

+Diyosun.

Yaşadığımız çağa çiçek mi yollasak işimizi kolaylaştırdığı için yoksa boykot mu etsek verdiği zammı az bulduğumuz için, bilemiyorum. Bazen kararsız kalıyorum.

Yakın Çağ'da yaşıyorsun ama pandemidir, efendime diyeyim döviz kurlarının oynaklığıdır falan yakını uzak ediyor. Oysa ki "bir telefon kadar yakınız hepimiz" balta girmemiş ormanda yaşamıyorsak. Bu ne güzel bir klişedir, senelerdir kullanırız bir kere bile "yaa offf" diyeni duymadım. Nasıl kanıksatmışlar bize.

Modern ve teknolojik ilkeler doğrultusunda sürdürmeye çalıştığım yaşantımda ara ara pürüzler çıkıyor. Her şeye ve herkese bu kadar rahat ulaşabilirken bir anda ulaşamamak sıkıntı oluyor. Anksiyetem azıyor, elim ayağım titriyor. Cevap alamama yoksunluğu çekiyorum.

-O telefonla bana cevap vermeyeceksen at aşşaa gitsin nedir yani.

Bazen ulaşılamamak da istiyor insan. Minimum düzeyde tutmaya çalıştığım insani ilişkilerimin cılkının çıkmaya başladığını anladığım an benim bittiğim an. Yine bir anksiyete krizi, vertigolar... Üstüme iyilik tahta form bisküvisi, o kadar da değil tabi. Öyle bir kriz geçirme sebebim olsa Whatsapp'ta "Son Görülme" durumum kapalı olurdu. Şeffaflık ilkesi ile hareket eden ben, sadece bazen, ara sıra kendimle kalmak istiyorum.

-Napcaz Damlacım, kaldık yine başbaşa?

+Bilmiyorum. Dışarı çıkcam ben.

Kullanmadığım ama dalgasını da fena halde geçtiğim birçok uygulama var. Yok Tiktok'a değinmeyeceğim. Tinder'a selam.

Tinder hiç kullanmadım. Kullanmaya ihtiyaç duymadım.

Neden biliyor musunuz?

Kendimi bildiğim andan internetle tanıştığım ana değin, büyüklerimiz çocuklarını baş göz edebilmek için vesikalık fotoğraf alışverişinde bulunurlardı. Önce analar tarafından onaylanan kız/erkek aday daha sonra baş göz edilecek kişiye gösterilir, son onaydan da geçerse "konuşmaya" çıkılırdı. Bu bende travmatik bir duruma dönmüştü. Fotoğraftan birini beğenmek nedir? Neden çirkin çıktığım –ki çirkin çıktığım vesikalık yoktur ama yani olabilir, hayat bu, kimseye güvenmem- bir fotoğrafı elalemin oğluna gösteriyoruz ve beni oradan beğenmesini bekliyoruz ki? Saçma. Bu yolla yuvasını kuran eminim çok olmuştur. Mesut ve bahtiyar olsunlar. Lafım yok. Bana göre bir şey değilmiş. Teknoloji gelişip, çeşitli sitelerde tanışılıp, date'a çıkınca "ay çok şükür kıl payı ile kurtuldum şu durumdan" diye düşünmüşlüğüm bile vardır.

Bir zamanların Tinder'ı vesikalık alışverişi idi işte. Beğenilirseniz o vesikalık evin muhtelif bir köşesinde, belki bir cüzdanda durur, beğenilmezseniz gerisin geriye sahibine peşin ödemeli iade edilirdi. Şimdi şuraya "geri iade" yazıp pislik yapmak vardı ama yapamam. Sağa sola çekiştirmek yok. Hatırlarım ki, bazı vesikalıklar o kadar güzeldiler ki senelerce bir evde asılı duran bir tablonun kenarında öyle durmuştu. İsim verip rencide etmeyeyim şimdi. Baş göz edilmek istenilen çiftimiz farklı insanlarla yollarını birleştirmiş olmalarına rağmen hem de. Anne, kızı o kadar beğenmişti ki... Keşke nüfusuna alsaydın haminnem.

Almadı.

Hayat, biz şeker beklerken bize tuz veriyorsa bu hayatın gelir sıkıntısının olmadığını, safi bizimle uğraşmak istediğine delalettir. Ya aman gelişine yarım vole. Hayatın ne verdiğini, ne vereceğini, ne vermediğini düşünüp de tasalanmanın hiç alemi yok. Sendrom azlığından fenalık geçirmeyelim, fazla çünkü. Yani fazla bile bence bu cümlede az. Fazlanın bir tık üstü.

Ayşegül
Dam

Kızıl ve Kara Yaşasın Stendhal

Bilinen ve yaşayıp bizatihi deneyimlediğim en güzel sendromum Stendhal Sendromu. Ex aşklarımın üzerimde herhangi bir sendrom falan bıraktığı yok. Leke tutmayan kumaştan yapılmışım çünkü. Bağlanma fobimi nereye bağlarız bilemiyorum. O apayrı bir konu. Güvenli bağlanmaya çalışırken kopan halatların haddi hesabı yok.

Stendhal Sendromu; müze falan gezerken ayılıp bayılıyorsunuz sanat eserlerinin muhteşemliği karşısında. Teyzeler falan varsa çevrede suratınıza su döküyorlar "ayyy kızım aç karnına mı geziyosun sen yaa, bi lokma ekmet at ağzına, çiroz gibisin zaten" falan diyorlar. "Teyzem sabanan yulaf yeyip çıkmıştım" diyemiyorsunuz çünkü yulafı atlar yer ve teyzeler buna çok kızarlar. Glüteni ve şekeri asla kesmemelisiniz, onlar sizi hayata bağlayan en temel gıdalardan ikisi. Ekmeğinizle yiyin ne yiyorsanız, kazık yerken bile ekmekle yiyin hatta. Oh mis.

Benim ayılıp bayılma sıkıntım, muhtemelen idmansız müze gezdiğim için kendimden geçiyor olmam. Antrenmanlı olsam piiii tozu dumana katarım. Katamam. Gerçek bir sanatsever olduğum için yine fenalaşırım.

Kolonyasız çıkmam abi, ya bayılırsam.

Şekeri ve glüteni kestikten sonra toplu taşımada daha rahat eder oldum. Hacim olarak artık fazla yer kaplamıyorum, kaplayan biri olursa çok da sorun olmuyor. En son minibüs yolcuğum sırasında en arkanın en köşesinde ikamet ederken mesela 4 kadın, güçlerimizi birleştirip tüm minibüsün muavinliğini yaptık. Sonra ben de dördümüze dezenfektan ikram ettim. Kadın dayanışması.

Siz yok etmeye çalışsanız da, biz de arada saçımızı başımızı yolsak da birbirimizin yine de her daim yan yana ve can canayız.

Yaşama hakkı elinden alınmış tüm kadınlara...

BAYAN YANI

2022-03-MART
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cebrail Okcu

Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sok. No:16
Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 292 94 50

FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım
Paz. A.Ş. (0212) 249 91 13

BETÜL YILMA

BAŞLA

BARDAĞI TAŞIRAN SON

DEVAM EDEBİLME GÜCÜ VAR

KENDİNİ SUYA BIRAK

O SENİ TAŞIR!

FATURA'S

AAA!

KAFANI TOPRAKTAN ÇIKAR!

ÇARESİZLİK İLİZYONİ

HELP!

AMA BAZEN

KÖTÜ GÖRÜNEN İYİ OLABİLİR!

GÖRDÜKLERİM GERÇEK Mİ?

ALLOGORİSİ Mİ

MAĞARA

NEFES hala BEDAVA

BORÇ HARÇ

ZATEN

İYİ GÖRÜNEN KÖTÜ OLABİLİR...

BÜTÜN BUNLARA ALIŞ, AKIŞKA...

GÖZLE, DEĞİŞTİR

KENDİNİ

Mehmet Ali & Akşamsefası

Yaşam Koçu Afet

Feyhan Güver

BU NASIL Bİ GÜN AFET ABLA YA! YAŞA YAŞA BİTMEDİ!

SABAH ALTIDA KALKTIM! İMANIM GEVREDİ VALLA!

ÖYLEDİR FİLİZ'İM... GÜN VAR GEÇMEZ, GÜN VAR YETMEZ!.

SERVİSTE GELİRKEN RESMEN BURNUMA ÇAY KOKUSU GELDİ! NASIL DA CANIM ÇEKMİŞTİ!

HA HAA! ÇAY DELETE TUŞU GİBİ! DERDİ TASAYI ÇÖP KUTUSUNA ATAR Bİ SÜRE!

VALLA DAYANACAK GÜCÜM KALMADI AFET ABLA!. SABAHIN KÖRÜNDE KALK, Bİ SAAT YOL, SEKİZ SAAT ÇALIŞ, Bİ SAAT DÖN... ELDE VAR SIFIR!

ZOR... HAYAT ÇOK ZOR ARTIK! AMA VAZGEÇMEK DE OLMAZ... UMUT EDECEN... BAŞKA YOL DENİYCEN... VE GÜLMEYİ ELDEN BIRAKMIYCAN!

GEÇCEK GEÇCEK, ELBET BU DA GEÇCEEK! GÖR BAK UMUDUN GÜNÜNÜ GÜN ETÇEEK!..

ŞIKKIDI... ŞIKKIDI...

ŞIKKIDI... ŞIKKIDI...

GEÇER Dİ Mİ KIZ NURTEN ABLAA?!

HA HAA! EVET GEÇER AMA ÖYLE KENDİLİĞİNDEN GEÇMEZ! BİRAZ MÜZİKLE BİRAZ BÜZÜKLE!..

SIKK!..